

Передмова редакційної колегії
"Мінералогічного журналу. Mineralogical Journal (Ukraine)"
(Протокол від 2.08.2008 р.)

Цей номер журналу присвячений основним результатам, що отримані вченими Інституту під час виконання наукової тематики по головних напрямках, затверджених відповідними рішеннями Президії Національної академії наук України.

Враховуючи те, що 15 років тому Інститут відзначив ювілейну дату з дня його організації — 25 років і видав книгу "Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення (1969–1994)" (1994), а у 1998 р. — ювілейний випуск "Мінералогічного журналу" до 80-річчя Національної академії наук України, в статтях цього випуску журналу викладені наукові результати, головним чином, за останні 10–15 років. На думку редакційної колегії, у науково-організаційному плані головне досягнення Інституту полягає в тому, що за цей час продовжувалось укріплення на сучасному (міжнародному) рівні наукових шкіл, які були закладені (засновані) вченими України ще до організації Інституту, тобто до 70-х років ХХ ст.

На сьогодні можна говорити про п'ять напрямів (шкіл), які розвиваються двома-трьома поколіннями вчених України (нижче вказані засновники та продовжувачі наукових шкіл).

1. Регіональна та генетична мінералогія; кристалохімія та фізика мінералів — *Є. К. Лазаренко* (регіональна та генетична мінералогія), *В. І. Павлишин* (регіональна та генетична мінералогія), *В. М. Квасниця* (кристаломорфологія мінералів),

Д. К. Возняк (термобарогеохімія мінералів); *О. С. Поваренних* (кристалохімія мінералів), *І. В. Матяш* (радіоспектроскопія мінералів), *О. М. Платонов* (оптична спектроскопія мінералів); *Є. Г. Куковський* (кристалохімія мінералів), *О. Л. Литвин* (кристалохімія мінералів), *А. М. Таращан* (люмінесценція мінералів), *О. Б. Брик* (радіоспектроскопія мінералів, біомінералогія), *А. С. Литовченко* (радіоспектроскопія мінералів), *М. М. Таран* (оптична спектроскопія мінералів), *С. С. Мацюк* (оптична спектроскопія мінералів).

2. Регіональна та генетична петрологія (петрологія ендегенних процесів) — *В. І. Лучицький* (регіональна та генетична петрологія), *М. І. Безбородько* (регіональна та генетична петрологія), *І. С. Усенко* (регіональна та генетична петрологія), *Л. Г. Ткачук* (регіональна та генетична петрологія), *І. Б. Щербаков* (регіональна та генетична петрологія), *К. Ю. Єсипчук* (регіональна та генетична петрологія), *Ю. М. Колесник* (генетична петрологія), *С. Г. Кривдік* (регіональна та генетична петрологія); *В. О. Курепін* (генетична петрологія), *Б. Г. Яковлев* (регіональна та генетична петрологія).

3. Ізотопна геохімія та геохронологія докембрію (геохімія процесів породо- та рудоутворення) — *М. П. Семененко* (геохронологія докембрію), *Є. С. Бурксер* (ізотопна геохімія), *М. П. Щербак* (геохронологія докембрію), *Г. В. Артеменко* (геохронологія докембрію),

В. Ю. Ветштейн (геохімія ізотопів),
О. М. Пономаренко (геохронологія
докембрію), Л. М. Степанюк (геохронологія
докембрію).

**4. Рудоутворення (геологія родовищ
та металогенія)** — М. П. Семененко (ру-
доутворення), Я. М. Бєлєвцев (рудоутво-
рення), В. М. Загнітко (рудоутворення),
О. М. Донської (рудоутворення),
О. В. Ємець (рудоутворення), Д. М. Щербак
(рудоутворення).

5. Пошукова та екологічна геохімія —
Е. Я. Жовинський (пошукова та екологічна
геохімія), Б. Ф. Міцкевич (регіональна
геохімія), С. В. Нечаєв (регіональна
геохімія), А. І. Самчук (екологічна геохімія),
І. В. Кураєва (екологічна геохімія).

Значний внесок в розвиток вказаних
вище напрямів зробили кандидати наук
Є. М. Бартницький, В. Л. Бойко,
М. М. Багмут, В. М. Бугаєнко, С. В. Геворк'ян,

О. С. Єгоров, В. П. Іваницький,
А. М. Калініченко, Г. Л. Кравченко,
О. А. Красильщикова, Г. О. Кульчицька,
І. К. Латиш, І. П. Лугова,
Т. М. Лупашко, В. І. Манічев,
В. С. Мельников, В. С. Монахов, Е. О. Нікуліна,
В. І. Орса, А. Б. Островська, М. А. Пластиніна,
В. М. Скобелєв, Ю. Я. Сущик, В. І. Сьомка,
Л. Л. Томурко, В. М. Хоменко, Д. С. Чер-
ниш, Л. В. Шумлянський, С. М. Цимбал,
О. О. Юшин та багато ін.

Редакційна колегія підкреслює, що в
розвиток сучасних досліджень вказаних на-
укових шкіл суттєву лепту внесли не тільки
науковці ІГМР ім. М. П. Семененка НАН
України, а й вчені багатьох інших наукових
установ НАН України, Геологічної служ-
би та відповідних кафедр університетів
України.

*Головний редактор,
академік НАН України
М. П. Щербак*